

UUSKARISMAATTISUUS

Väinö Hotti

Karismaattinen liike on [ekumeeninen kristillinen](#) liike, joka on omaksunut [helluntailaisuudelle](#) tyypillisiä piirteitä. Sen opetuksessa ja [jumalanpalveluksissa](#) painotetaan [armolahjojen](#) käyttöä ja [Pyhän Hengen](#) uudistavaa vaikutusta. Sana *karismaattinen* tulee [kreikan](#) armolahjaa tarkoittavasta sanasta *kharismata*. Karismaattinen liike ei ole keskusjohtoinen organisaatio, vaan eri yhdistysten ja kirkkojen piirissä toimiva monimuotoinen virtaus.

Helluntailais-karismaattiseen liikkeeseen kuuluu klassisen helluntailaisuuden ja karismaattisen liikkeen lisäksi [uuskarismaattinen liike](#). Uuskarismaatikot ovat pääasiassa järjestäytyneet perinteisten kirkkokuntien ulkopuolelle ja tällöin puhutaan tunnustuskuntiin sitoutumattomasta uuskarismaattisuudesta. Toisin kuin uuskarismaatikot ja klassiset helluntailaiset, karismaattinen liike on pääosin pysynyt vanhojen kirkkojen sisällä. **(Wikipedia)**.

Ensimmäiset tiedot karismaattisen liikkeen tulosta Suomeen saatiin helluntailaisen [Ristin Voitto](#)-lehden välityksellä 1960-luvun puolivälissä. Enemmän merkitystä liike alkoi saada Suomessa 1960-1970-lukujen taitteessa. Syntyyn vaikutti ruotsalainen karismaattisuus ja etenkin Tukholmassa pidetty Karisma-72- kokous, jonka vaikutuksesta Suomeen perustettiin ensimmäiset karismaattiset pienryhmät. Karismaattisen liikkeen alkutaipaleella sen johtohenkilöinä toimivat [Erik Ewalds](#), [Ulla-Christina Sjöman](#) ja [Olli Valtonen](#) **(Wikipedia)**.

Luterilaisen kirkon sisällä esiintyvä karismaattinen liike on tunnettu vuodesta 1978 lähtien nimellä [Hengen uudistus kirkossamme](#). Toimintaa tukemassa ovat [Kansan raamattuseura](#), [Kansanlähetys](#) ja [Suomen raamattuopisto](#). Järjestöön kuuluu noin 2 000 jäsentä ja järjestön lehtenä toimii [Kädenojennus](#)-lehti **(Wikipedia)**.

[Leo Meller](#) on voimakkaasti vaikuttanut karismaattisen liikkeen leviämiseen Suomessa järjestämällä karismaattisia kokouksia [1970-luvulla](#). Leo Meller kutsui toukokuussa 1972 Jim Palosaaren ja 40 [Jeesus-liikkeen](#) edustajaa Suomeen. Hakaniementorilla pidettiin ulkoilmakokous ja sitten osallistujat marssivat [Taivallahden kirkkoon](#). Jim Palosaari, jota kutsuttiin parrakkaaksi hippijohtajaksi, antoi Jeesus-liikettä koskevan haastattelun Helsingin Hospiz kabinetissa Vuorikadulla, sanoen: ”*Jeesus-liike on Jeesuksen liikehdintää Pyhän Hengen vuodatuksessa*” **(Wikipedia)**.

Suomen luterilaisen kirkon piirissä karismaattinen liike toimii suurimmaksi osaksi kirkon tiloissa ja siunauksella. Kirkon pappien ja päättäjiä suhtautuminen karismaattisuuteen on kuitenkin kirjavaa ja vaihtelee sekä paikallisesti että riippuen siitä minkä tyyppisestä karismaattisuudesta on kyse. Poikkeuksen tekee [Nokia Missio](#), joka ajautui kirkon piiristä omaksi uskonnolliseksi yhdyskunnakseen. Hengen uudistus kirkossa -järjestön lisäksi luterilaisen kirkon piirissä vaikuttavia karismaattisia yhteisöjä ovat mm. Rukouspalvelu ry, Palatsiseurakunta ja Ilpoisten piiri.

Suomen kuuluisimpia [luterilaisia](#) karismaatikkoja ovat pastori [Seppo Juntunen](#), lehtori [Ulla-Christina Sjöman](#), ekonomi [Pirkko Jalovaara](#) sekä entinen Nokian kirkkoherra, Nokia Mission erotettu johtaja [Markku Koivisto](#)” **(Wikipedia)**.

ETTÄ HE YHÄ OLISIVAT

”että he kaikki olisivat yhtä” (Joh.17:21).

Nämä Jeesuksen sanat ovat aikoja sitten hyllytetyt. Tosin niitä vielä liturgianomaisesti mainitaan, mutta niillä on päivä päivältä yhä vähemmän käytännön merkitystä.

Ekumenian eksytys

Jeesuksen sanat yhteydestä (Joh.17.) on törkeästi väärennetyt, kun ne tulkitaan tarkoittamaan kirkkokuntien välistä yhteyttä. Tällöin käytetään usein sanontaa ”yli rajojen”. Tämä on ekumenian perkeleellinen eksytys. Jeesus kuitenkin puhui uskovien keskinäisestä Pyhässä Hengessä tapahtuvasta yhteydestä. Kyse siis on **kaikkien uudestisyntyneiden yhteydestä**.

Pikkusieluinen

”Kun lääkäri totesi **Muroman** sydämen laajentuneen, hän oli kohta vastannut, että hän mielellään tahtoikin olla avarasydäminen, niin kuin Raamattukin siihen velvoitti!” (Tottelin taivaallista näkyä, s.107).

Korinttolaisia aivan todennäköisesti vaivasi ”pikkusieluisuus”, koska Paavali joutui heille kirjoittamaan:

”Suomme on auennut puhumaan teille, korinttolaiset, sydämemme on avartunut. Ei ole teillä ahdasta meidän sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne. Antakaa verta verrasta - puhun kuin lapsilleni - **avartukaa tekin**” (2. Kor.6:11-13).

”Jos joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, **ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin**” (2. Kor.10:7).

Jokainen lahkolainen on ”pikkusieluinen”. Tämä ominaisuus on vakava asia. Hänestä täytyy välttämättä tulla VALTAKUNTAKRISTITTY, jos mielihii päästä helmiporteita sisälle! Tähän sairauteen on vain yksi parannuskeino: GOLGATA! Yksikään Golgatalla käynyt ei voi olla muuta kuin valtakuntakristitty!

Raja-aitojen merkitys

Eri uskonnollisten yhdyskuntien välillä on raja-aidat. Niiden merkitys vaihtelee sen mukaan kuka niitä arvioi. Ne kuitenkin jakavat uskovat eri leireihin. Missään tapauksessa ne eivät yhdistä uskovia!

Valikoiva Raamatun käyttö

Tässä on suomalaisen kristikunnan vakava tragedia. Muutamat raamatunkohdat otetaan tunnontarkasti, toisten ohi taas mennään suruttomasti. Nämä ovat pelkkää ilmaa. Näihin jälkimmäisiin kuuluvat mm. **lahkolaisuutta** käsittelevät selkeät kohdat.

Paavalin mielipide

Alkuseurakunta olisi ollut mahdollista jakaa Paavalin, Pietarin ja Apolloon karsinoihin, mutta Paavali torjui sen jyrkästi. Se olisi samalla **Kristuksen paloittelua!** Myöhemmin seurakunta aivan

todennäköisesti harhautui tässä yhteysasiassa DIABOLOKSEN (jakaa, heittää erilleen) viettelemänä.

”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sano: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

Kultainen vasikka

Aina siellä, missä Kristus hylätään ja Hänet paloitellaan, syyllistytään epäjumalanpalvelukseen. Vain ”kokonainen Kristus on oikea Kristus”. Uskova ei saisi koskaan syyllistyä moiseen ilonpitoon ja epäjumalanpalvelukseen!

”Niin Aaron sanoi heille: ”Irroitakaa kultarenkaat, jotka ovat vaimojenne, poikienne ja tyttärenne korvissa, ja tuokaa ne minulle”. Ja kaikki kansa irroitti kultarenkaat, jotka heillä oli korvissaan, ja he toivat ne Aaronille; ja hän otti vastaan kullan heidän käsistään, kaavaili sitä piirtimellä ja teki siitä valetun vasikan. Ja he sanoivat: ”Tämä on sinun jumalasi, Israel, se, joka on johdattanut sinut Egyptin maasta”. Kun Aaron tämän näki, rakensi hän sille alttarin; ja Aaron julisti ja sanoi: ”Huomenna on Herran juhla”. Ja he nousivat varhain seuraavana päivänä ja uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja; ja kansa istui syömään ja juomaan, ja sitten **he nousivat iloa pitämään**” (2. Moos.32:2-6).

Huolestuttava kehitys

Suomen maaperällä kuppikuntien määrä on kaksinkertaistunut 15 vuodessa. Ja vauhti vaan kiihtyy! Netin mukaan uuskarismaattisten liikkeiden määrä on tänään n.100. KUINKA SUOMALAINEN KRISTIKKANSA VOI SALLIA MOISEN KRISTUKSEN RUUMIIN HÄPÄISEMISEN JA PILKKOMISEN?! Missä on kauhistelu ja missä on katumus?

”Ah, ken näitä katseleepi, Rintaans` eikö löisi jo! Aurinkokin pimeneepi, Halkee kova kallio, Sill` ei vaiva sellainen Kenenkään kuin Jeesuksen!” (Vvk 50:5).

Näiden liikkeiden kasvussa on merkittävä osa medialla. **Radio Dei** ja **TV7** toimivat uuskarismaattisuuden vankkurin vetäjinä.

Tuli on irti!

Helluntaina syttyi Pyhän Hengen tuli ja lähti valloittamaan maailmaa. Tämä tuli oli samalla EKKLESIAATULI.

”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät **ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle**. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi” (Apt.2:1-4).

Vähän myöhemmin lähti "toinen tuli" valloittamaan maailmaa, "lahkotuli":

"Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen". Onko Kristus jaettu? Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?" (1. Kor.1:12-13).

Kesä 2018 oli tulipalojen kesä. Suomalaisetkin joutuivat menemään Ruotsiin palopesäkkeitä sammuttamaan. Eri puolilla maailmaa roihuivat metsäpalot.

Suomessa on 100 lahkotulipesäkettä. Onko näkynyt mitään liikettä niiden sammuttamiseksi?
Missä on Siionin Vartijat, missä on valvovat uskovat?

Vierasta tulta

"Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!" (Luuk.12:49).

"Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä" (Apt.2:44).

Helluntaituli oli "yhteystuli". Tänäpäin Suomen Siionissa riehuva tuli on "erottava tuli". Se on **vierasta tulta**. Sen sytyttäjä on DIABOLOS (erottaa, heittää erilleen).

"Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin hänen käskyänsä. Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin että he kuolivat Herran edessä" (3. Moos.10:1,2).

Raamattu ohjenuorana

Vaikka uskarismaattisissa piireissä yleisesti vannotaan Raamatun nimiin, käytännössä Raamattuun sitoutuminen ei ole itsestään selvää. Yhteysasia on eräs tällainen. Raamattu tuo meille esiin seurakunnan peruspylväät. Niistä meidän ei ole vara luopua. Kaikki nämä neljä kuuluvat terveeseen seurakuntaelämään.

"Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa" (Apt.2:42).

Jeesus yhdistää

Jeesus opettaa voimallisesti kaikkien omiensa yhteyttä:

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus" (Joh.13:34,35).

"Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni" (Joh.12:32).

AARO LEIKKARI: "Kun lausun Jeesuksen tervetulleeksi elämäni ja sydämeeni, lausun samalla tervetulleiksi kaikki ne, jotka ovat Hänen yhteydessään, sillä Jeesus ei tule ilman heitä" (Armahdettu yhteyteen Kristuksessa, s.161).

"Kun ollaan Kristuksessa niin ei vain häntä lähellä, vaan myös kaikkia niitä, jotka ovat hänessä. Totisen viinipuun oksat eivät ole vain rungon yhteydessä, vaan toistensakin" (Niilo Tuomenoksa).

Keskihakuisuus – keskipakoisuus

Oikea kristillisuus on **keskihakuista**. Risti ja Kristus vetää yhteyteensä. Väärä kristillisuus on **keskipakoista** – pois päin rististä ja Kristuksesta. Tässä ovat toiminnassa vastakkaiset henkivallat, Jumala ja Saatana. Kristus kutsuu luokseen syntisiä, samanaikaisesti Saatana on häätämässä ihmisiä Kristuksen luota pois.

Uuskarismaattisuus – keskipakoista kristillisyyttä

Kauemman rististä ja Kristuksesta. Sirpalekristillisuus on epäraamatullista. Loitontuminen tapahtuu sekä Kristuksesta että toisista uskovista.

Oppi ja elämä

Perinteisesti: Jos ei elämää saada Raamatun opin mukaan, oppi muovataan elämän mukaan. Tämä tapahtuu nimenomaan yhteysasiassa. Sirpaleyhteisössä oppi väännetään: **YKSEYTTÄ MONINAISUUDESSA!**

Hurmahenkisyys

Hurmahenkisyys on tehnyt kaikkina aikoina tuhoa seurakunnassa:

”Näin sanoo Herra Sebaot: Älkää kuulko profeettain sanoja, noiden, jotka teille ennustavat täyttären teidät tyhjillä toiveilla: oman sydämensä näkyjä he puhuvat, mutta eivät sitä, mikä tulee Herran suusta” (Jer.23:16).

”Älköön teiltä riistökö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama ” (Kol.2:18).

”Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole” (Jood.19).

Meidän ei tule unohtaa, että **Martti Lutherilla** oli taistelussaan kaksi pääkohdetta: 1. Katolinen kirkko, 2. Lahkolaiset (ja hurmahenget):

*”Mutta perkeleelle ja hänen palvelijoilleen, eksytysten ja **lahkojen alkuunpanijoille** meidän pitää apostolin esimerkin mukaisesti olla kärsimättömiä, kopeita, karskeja ja leppymättömiä sekä säälimättä paljastaa pilkattavaksi, kirotta ja tuomita heidän kavaluutensa”* (Gal.kirj. sel.ss.63,64).

UUSKARISMAATTISUUDEN OLEMUS

1. KIRSI ROSTAMO on luonut ja kiteyttänyt tämän yhteisön teologian: **”Itse emme ota kantaa oppikysymyksiin juuri sen takia, että evankeliumi pysyy pääasiana”** (21.8.2015, Netti). Oikean opin halveksiminen on kohtalokas virhe.

2. Pyhän Hengen toiminnan korostus. Tässä joudutaan kuitenkin ristiriitaan Sanan heikon aseman vuoksi; **Henki toimii aina Sanan linjalla!**

3. Jokainen yksittäinen ryhmä on Jumalan seurakunta, EKKLESIA. Halveksitaan oikeaa EKKLESIAA.

Taustalla on **pietismi**. Pietismin olemus: ekklesiola in ekklesia (pieni seurakunta isossa seurakunnassa). Tässä pietismi harhautui skitsofreeniseen ajatteluun. Se tuomitsi varsin jyrkästi kansankirkon vääränä kirkkona. Toisaalta se kuitenkin piti sitä laillisena kirkkona ja tyytyi itse

olemaan siinä ”pikkukirkkona”. Pietismi hyväksyi siis ”kahden kirkon mallin”. Soluseurakunnassa kummittelee sama malli. Raamattu ei tunne moista kirkkoa!

4. Viihdepainotteinen. Tanssi sopii hyvin tämän ryhmän esityksiin. Olemme tekemisissä mahtavan sirkuksen kanssa. Sirkusdirektööri: BEELSEBUB, ”kärpäsherra”.

5. Ratkaisupainotteisuus. Tämä on toisaalta raamatullista, mutta sen liika painotus kaataa koko kirkkoveeneen. Mikään muu ei ole mitään. Ratkaisun varjoon jää kilvoitus, pyhitys ja uskovien yhteys.

6. Seurakunnan olemus jää taka-alalle. Ei ymmärretä, että väärä seurakunta (lahko) eliminoi koko pelastustapahtuman. **Lahkoon pääseminen ei merkitse pelastumista!** Vain silloin kun ihmisen pelastuminen tapahtuu EKKLESIAAN, voimme juhlia pelastusta. Lahkoon pelastuminen merkitsee kadotuksen junaan joutumista!

7. Rukouspainotteisuus. Järjestetään suuria (jopa valtakunnallisia) rukoustapahtumia. Nekin saattavat joskus mennä ”överiksi”:

”Ja kun rukoilette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle. Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anottekaan” (Matt.6:5-8).

”Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa” (Joh.4:23,24).

”Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä” (Room.8:26,27).

BAALIN PALVELIJAT olivat innokkaita rukoilijoita – karismaatikkoja ja hurmahenkijäkin:

”Ja Elia sanoi Baalin profeetoille: ”Valitkaa itsellenne toinen mullikka ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää panko tulta”. Niin he ottivat sen mullikan, jonka hän antoi heille, ja valmistivat sen. Sitten he huusivat Baalin nimeä aamusta puolipäivään asti, sanoen: ”Baal, vastaa meille!” Mutta ei ääntä, ei vastausta! Ja he hyppelivät alttarin ääressä, joka oli tehty. Puolipäivän aikana Elia pilkkasi heitä ja sanoi: ”Huutakaa kovemmin; hän on tosin jumala, mutta hänellä voi olla jotakin toimittamista, tahi hän on poistunut johonkin, tahi on matkalla; kenties hän nukkuu, mutta kyllä hän herää”. Niin he huusivat vielä kovemmin ja viileksivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että heistä vuoti verta. Kun puolipäivä oli kulunut, joutuivat he hurmoksiin, aina siihen hetkeen asti, jolloin ruokauhri uhrataan. **Mutta ei ääntä, ei vastausta, ei vaarinottoa!**” (1. Kun.18:25-29).

8. Kilpailu ja rakkaus. Eri hengellisten ryhmien (lahkojen) kesken on menossa armoton kilpailu: 1. **Kilpalaulanta.** 2. **Kilpakosinta.** 3. **Kilparahastus.** Nämä sopivat maallisella areenalla huonosti yhteen rakkauden kanssa. Hengellisellä puolella ei tilanne ole sen parempi. Nämä eivät sovi yhteen; ne kumoavat toisensa.

Olemme tekemisissä ”lahkolaisten olympialaisten” kanssa. Jättäkäämme ne taaksemme ja lähtekäämme ekklesialaisten (valtakuntakristittyjen) kilpakentille. Siellä on aivan muut urheilulajit!

9. Sallitut kilpailut:

1) Taivaspalkintoa varten

”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi” (Luuk.13:24).

”Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä” (1. Tim.6:12).

”Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele” (2. Tm.4:7,8).

”Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu” (Juud.3).

”juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa” (Hebr.12:1).

”Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä” (Ilm.3:5).

”Kirkkautta kohti kulje Kilvoitellen uskossa, Synneiltä sun sielus sulje, Hylkää himot, maailma” (Vvk 436:1).

2) Toisten kunnioittamisessa

”Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne” (Room.12:10).

ERILAISIA JOHTAJIA

1) Karismaatikot. Nämä ”voidellut” seurakunnan johtajat nauttivat suurta arvonantoa. He ovat kaiken arvostelun yläpuolella. Nämä pitävät kaikki langat käsissään. Heidän alaisensa palvovat heitä profeettoina ja jopa jumalina. Johtajat vievät alaisiaan kuin ”pässiä narussa”. Seurakuntaisten aivot ovat ”narikassa”.

Heidän alaisensa ovat **passiivisia**; he antavat johtajan toimia puolestaan. Tämän päivän uskovat ovat penseitä: he eivät ota kantaa puolesta eikä vastaan.

”Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit

kylmä tai palava! Mutta nyt, koska **olet penseä**, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit” (Ilm.3:14-18).

2) Demokraattiset. Nämä paimenet eivät halua erottautua lampaistaan. He haluavat olla ”yksi heistä”. Paavin kanssa he nöyrästi sanovat: *”Olen Jumalan palvelijain palvelija.”* Tällöin meillä on ”paimeneton lauma”. Monet näistä demokraattisista paimenista ovat ”palkkapaimenia”.

3) Sokea paimen.

Suurin onnettomuus seurakunnalle on saada sokea paimen.

”Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat” (Matt.15:14).

4) Jumalan valitsema.

Paimenella tulee olla ”taivaan valtakirja”. Vain täten hän voi julistaa: *”Näin sanoo Herra!”*

”Mutta hän pani hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta hän myös todisti ja sanoi: 'Minä olen löytänyt Daavidin, lisain pojan, sydämeni mukaisen miehen, joka on tekävä kaikessa minun tahtoni' (Apt.13:22).

5) Ei äskenkääntynyt (Patrick Tiainen).

”Ja minä panen nuorukaiset heille päämiehiksi, ja pahankuriset hallitsevat heitä” (Jes.3:4).

”Minun kansani käskijät ovat lapsia, ja naiset sitä hallitsevat. Kansani, sinun johtajasi ovat eksyttäjiä, he ovat hämmentäneet sinun polkujesi suunnan” (Jes.3:12).

”Älköön hän olko äsken kääntynyt, ettei hän paisuisi ja joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi” (1. Tim.3:6).

Kun nuoret pääsevät remmiin, kokeneet ja vanhemmat hyllytetään.

6) Pyhittymätön paimen.

Paimen on vastuussa seurakuntalaisten hengellisestä tilasta. Ei riitä, että joku tulee uskoon, vaan hänen tulee elää myös ”pyhää elämää”!

”Missä näet kansan vaeltavan kurittomana, voit epäilemättä päätellä, ettei sen papisto ole pyhä” (P.J. Spener, Pia Desideria).

SUMMA SUMMARUM

Auta, oi Jeesus, ja suo valos loistaa Juonia saatanan paljastaen. Kun sanas multa se tahtovi poistaa Kulkien vaatteissa hurskauden. Suo, että henget mä ain erottaisin, Valheesta voiton sun kauttasi saisin (Vvk 434:6).